

خاک ، معماری پایدار با تکیه بر قابلیت های زمین در تعامل طبیعت و تکنولوژی

۱- شبنم اکبری نامدار ۲- بلیس اوشانا شیرآباد ۳- حسن ایمانی بخشایش

۱. عضو هیئت علمی تمام وقت دانشگاه آزاد اسلامی واحد تبریز
 ۲. دانشجوی دکتری دانشگاه آزاد اسلامی واحد بین المللی جلفا، تبریز
 ۳. دانشجوی دکتری دانشگاه آزاد اسلامی واحد بین المللی جلفا، تبریز
- belis_f@yahoo.com

چکیده

امروزه با توجه به مسئله ی بحران انرژی، صرفه جویی در مصرف آن به یک ضرورت تبدیل شده است؛ که با کاربرد انرژی های پاک در ساختمان می توان در مصرف انرژی صرفه جویی کرد. مسئله اصلی معماری امروز، قطع ارتباط میان معماری بومی و نیازهای مدرن است. راه دستیابی به این هدف، استفاده از الگوی معماری پایدار می باشد. در معماری ایران، ارزشهای پایدار فراوان است. یکی از این روش ها بررسی الگوهای ارزشمند در معماری بومی ایران، با تاکید بر بهره گیری از خاک پناه (عمق زمین) می باشد. در واقع معماری سنتی ایران قابلیت های گسترده ای در ارائه راهکارهای استفاده از توده زمین یا خاک پناه دارد و می توان از آنها برای طراحی ساختمان های جدید بهره گرفت. این مقاله که حاصل مشاهدات عینی و مطالعات کتابخانه ای است به صورت تحلیلی توصیفی در بررسی و بازشناسی اصول شکل گیری معماری سنتی پایدار در اقلیم ایران را خواهد داشت و نشان می دهد که فضاهای زیر زمینی در معماری بومی ایران چگونه پاسخگوی نیاز اقلیمی هر منطقه می باشد. و این فضاها را به عنوان نمونه ای از الگوهای همساز با اقلیم مورد بررسی قرار داده و با مروری بر معماری پایدار، پس از بیان نیازهای اقلیمی هر منطقه، استخراج و دسته بندی کرد.

واژگای کلیدی: معماری پایدار، اقلیم ایران، معماری بومی، خاک پناه، فضاهای زیر زمینی